
Informacja z konferencji "Przeglądu Podatkowego" zorganizowanej 3 czerwca 1997 roku nt. "Doradca podatkowy - status nowego zawodu"

Palestra 41/7-8(475-476), 227-228

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Informacja z konferencji „Przeglądu Podatkowego” zorganizowanej 3 czerwca 1997 roku nt. Doradca podatkowy – status nowego zawodu

Dyskusje i spory wokół statusu zawodu doradcy podatkowego mają już 3-letnią „historię”; tyle bowiem trwały prace legislacyjne nad ustawą o doradztwie podatkowym. Uchwalona 5 lipca ub. roku ustawa nie rozwiązała wszystkich wątpliwości i kontrowersji. Pojawiły się też nowe problemy, wynikające np. z niekorzystnej dla zainteresowanych interpretacji tych postanowień ustawy, które dotyczą wpisu warunkowego na listę doradców podatkowych.

„Przegląd Podatkowy” poświęca sprawom doradztwa podatkowego wiele uwagi i miejsca. Niezależnie od łamów pisma wystąpił z inicjatywą **wspólnego stołu do wszystkich zainteresowanych tą problematyką**, a więc: doradców podatkowych, adwokatów, radców prawnych, biegłych rewidentów, a także posłów, sędziów, przedstawicieli nauki, resortu finansów i sprawiedliwości oraz urzędów skarbowych, w celu przedyskutowania nurtujących środowisko problemów.

Propozycja redakcji spotkała się z bardzo pozytywną odpowiedzią. **Konferencja nt. Doradca podatkowy – status nowego zawodu – odbyła się 3 czerwca br. w Warszawie.** Zgromadziła przy wspólnym stole 45 przedstawicieli wszystkich zainteresowanych zawodów – najliczniej, co rozumiałe, doradców podatkowych. Uczestniczył w niej również prezes NRA adw. Czesław Jaworski.

Trzygodzinna ożywiona dyskusja toczyła się wokół dwóch głównych wątków:

- pierwszy – nawiązywał do złożonego w Sejmie projektu nowelizacji ustawy,
- drugi – dotyczył zawężonej interpretacji Ministerstwa Finansów tych przepisów ustawy, które normują zasady warunkowego wpisu na listę doradców podatkowych.

Wątek pierwszy dominował – merytorycznie i emocjonalnie. **Najbardziej newralgicznym punktem nowelizacji jest prezydencki projekt ograniczenia prawa występowania przed NSA wyłącznie dla doradców podatkowych – prawników.** Wnioskodawca tej zmiany motywuje to skomplikowaną materią prawa procesowego. Uczestniczący w konferencji doradcy podatkowi uznali ten wniosek za próbę dzielenia ich na lepszych i gorszych.

Dyskutanci byli zgodni, że ustawa o doradztwie nie jest przykładem legislacji najwyższej próby, jednak jej „poprawianie”, i to już w momencie, kiedy nie weszła w życie (prezydencki wniosek noweli został zgłoszony w grudniu ub. roku) nie przysłuży się dobrze ani ustawie, ani zawodowi.

Bardzo często w dyskusji padał postulat: **pozwołmy ukształtować się praktyce**. Znamienne, że taki właśnie punkt widzenia prezentowali ci, którzy już w tej profesji mają ustabilizowaną pozycję. Oni właśnie wskazywali, na podstawie swojego doświadczenia, że każdy, kto w tym zawodzie zechce pracować, prędzej czy później będzie musiał określić granice, gdzie kończą się jego zadania i możliwości. Już dziś kształtuje się praktyka, że biura rachunkowe zwracają się do renomowanych firm doradczych o pomoc prawną w skomplikowanych problemach. Taka praktyka może się także ukształtować w sprawie występowania przed NSA.

Zamiast nowelizować ustawę i antagonizować środowisko warto pomyśleć o **stworzeniu doradcom podatkowym możliwości zdobycia wiedzy z dziedziny procedury sądowej na takim poziomie**, który pozwalałby im na pełne partnerstwo w występowaniu przed sądem. Wówczas też ta dziedzina wiedzy powinna być objęta zakresem egzaminu państwowego dla doradców.

Drugi wątek dyskusji był właściwie polemiką ze stanowiskiem Ministerstwa Finansów. Mianowicie w interpretacji tego resortu prawo do wpisu warunkowego przysługuje tylko tym osobom, które prowadziły działalność gospodarczą w zakresie doradztwa podatkowego dłużej niż rok lub były zatrudnione przez okres dłuższy niż 3 lata przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie doradztwa.

Zdaniem środowiska ta zawężająca interpretacja niesłusznie eliminuje m.in. osoby świadczące usługi na podstawie umów cywilnoprawnych czy wykonujące je w ramach wolnego zawodu. (Szerzej na ten temat w nr 7 „Przeglądu Podatkowego”).